

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ชูชาติ หงษ์ขาว¹ สมคิด สร้อยน้ำ² ภูมิ พระรักษา³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการและปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการกับข้อมูลเชิงประจักษ์และเพื่อศึกษาอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวม ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า

1) ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ และปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และทุกปัจจัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2) โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีดังนี้ (1) อิทธิพลทางตรง มี 2 ปัจจัย คือภาวะผู้นำทางวิชาการการจัดกระบวนการเรียนรู้ (2) อิทธิพลทางอ้อม มี 2 ปัจจัย คือภาวะผู้นำทางวิชาการชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ และ (3) อิทธิพลรวม มี 4 ปัจจัย คือภาวะผู้นำทางวิชาการชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมและการจัดกระบวนการเรียนรู้

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ; ปัจจัยเชิงสาเหตุ; โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

การอ้างอิง:

ชูชาติ หงษ์ขาว, สมคิด สร้อยน้ำ และภูมิ พระรักษา. (2563). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารดุชนวิ*
บัณฑิตทางสังคมศาสตร์, 10(1), 70-86.

¹ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

64 ถนนพหลโยธิน ตำบลหมากแข้ง อำเภอเมืองจังหวัดอุดรธานี 41000, ประเทศไทย

อีเมล: wanidaloei2@gmail.com

² บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

³ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านทรัพย์เจริญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2

Causal Factors Influencing Academic Administrative Effectiveness of Educational Opportunity Expansion Schools in Northeast

Chuchat Hongkhao¹ Somkid Sroinam² Phoom Praraksa³

Abstract

This research aimed to study academic administrative effectiveness, examine the model goodness of fit of factors influencing academic administrative effectiveness, and investigate direct, indirect and total effect of factors influencing academic administrative effectiveness of educational opportunity expansion schools in northeast. The Statistical Package for the Social Sciences was used to analyze mean, standard deviation, Pearson's product moment correlation. The research findings were as follows;

1. The academic administrative effectiveness and the factors influencing academic administrative effectiveness of the educational opportunity expansion schools in northeast were at a high level in overall and all variables.
2. The model of factors influencing academic administrative effectiveness of the educational opportunity expansion schools in northeast was valid and fit to the empirical data.
3. The factors having effect to academic administrative effectiveness of the educational opportunity expansion schools in northeast consisted of 1) two factors of direct effect were administrators' instructional leadership and instructional management 2) two factors of indirect effect were administrators' instructional leadership and professional learning community and 3) four factors of total effect were administrators' instructional leadership, professional learning community, participative administration and instructional management.

Keywords: Academic Administration; Causal Factors; Educational Opportunity Expansion Schools

Type of Article: Research Article

Cite this article as:

Hongkhao, C., Sroinam, S., & Praraksa, P. (2020). Causal factors influencing academic administrative effectiveness of educational opportunity expansion schools in Northeast. *Ph.D. in Social Sciences Journal*, 10(1), 70-86.

¹ Doctor of Philosophy Program in Educational Administration, UdonThaniRajabhat University
64 Thaham Road, MakKhaeng, Muang, UdonThani 41000, Thailand
Email: wanidaloei2@gmail.com

² Graduate School, UdonThaniRajabhat University

³ Director, Ban Subjarean School, Loei Primary Educational Service Area Office 2

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 54 รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษาทั้งนี้ การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (Constitution of the Kingdom of Thailand A. D., 2017) รัฐมีนโยบาย ส่งเสริมสนับสนุนค่อนข้างมากส่งผลให้ประชากรในวัยเรียนรวมทั้งเด็กด้อยโอกาสและผู้มีความต้องการจำเป็น พิเศษมีโอกาสได้รับการศึกษาสูงขึ้นรวมทั้งปัญหาด้านประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนการบริหารจัดการและการใช้จ่ายงบประมาณทางการศึกษาจึงต้องเร่งกระจายอำนาจการบริหารจัดการไปสู่สถานศึกษาเพื่อให้สถานศึกษาสามารถบริหารจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Office of the Education Council, 2017)

มาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้มีการจัดระบบโครงสร้าง มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ทั้งทางด้านวิชาการ การบริหาร งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป (National Education Act of A. D., 1999) ทั้งนี้กฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา (Ministerial Regulation on the Establishment of Rules and Procedures for the Decentralization of Educational Administration and Management A. D., 2007) ถือว่างานบริหารวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา เป็นงานบริหารหลัก เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพผู้เรียน สอดคล้องกับ Office of the Basic Education Commission (2004) ที่

ได้กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ ถือว่าเป็นงานหลักของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของผู้เรียนทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ รวมทั้ง Phuprasert (2001) ที่กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่คาดหวังนั้น การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาจึงหมายถึง การบริหารที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาอันเป็นเป้าหมายสูงสุดของภารกิจของสถานศึกษา รวมทั้งสอดคล้องกับ Boonprasert (2000) ที่ได้กล่าวว่า งานวิชาการเป็นงานหลัก เป็นงานที่ใหญ่ที่สุดของระบบ เป็นงานที่เป็นหัวใจของสถานศึกษา

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เปิดมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (มัธยมศึกษาปีที่ 1-3) ทั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เยาวชนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่สามารถเดินทางไปศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ได้มีโอกาสเรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นปีการศึกษา 2560 มีจำนวนโรงเรียนขยายโอกาสทั้งสิ้น 7,072 โรง (Office of the Basic Education Commission, 2017) แต่จากการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียน ประถมศึกษาที่เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาหลายด้านรวมทั้งจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 และความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนเทียบกับนานาชาติประเทศทั่วโลกและในอาเซียน ตามโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) พบว่าผลการประเมินคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนไทยอายุ 15 ปีต่ำกว่าค่าเฉลี่ยนานาชาติทุกวิชาโดยประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 55 จาก 72 ประเทศ ซึ่งต่ำกว่าประเทศสิงคโปร์และเวียดนามที่อยู่ในลำดับที่ 1 และลำดับที่ 8 ตามลำดับ (Office of the Education Council, 2017)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัย จึงสนใจศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ และ ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหาร งานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อให้ได้แนวทางพัฒนาการ บริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการ ศึกษาตามจุดมุ่งหมายของกระทรวงศึกษาธิการได้อย่าง มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ และปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการ บริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการ ศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของ โมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อ ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนขยาย โอกาสทางการศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อ ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนขยาย โอกาสทางการศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

นิยามศัพท์

โมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยเชิงสาเหตุที่มี อิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา หมายถึง แบบ จำลองที่สร้างขึ้นแทนปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ที่ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในลักษณะ ที่เป็นเส้นตรงของปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อประสิทธิผล การบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา ที่มีลักษณะเป็นเส้นโยงแสดงในแผนภาพ ประกอบด้วยปัจจัยเชิงสาเหตุที่เป็นเหตุคือ ปัจจัยซึ่ง

สัมพันธ์กับปัจจัยที่เป็นผล คือประสิทธิผลการบริหาร งานวิชาการ ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยสามารถเขียนเป็นแผนภาพจำลองสมการโครงสร้าง เชิงสาเหตุ

ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การรับรู้ความสำเร็จในการบรรลุผลเป้าหมายที่กำหนด ไว้ของการบริหารงานวิชาการ โดยการใช้ทรัพยากรที่มี อยู่อย่างคุ้มค่า และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจ ในผลสำเร็จนั้น ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สามารถวัดด้วยองค์ประกอบซึ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัว คือ (1) คุณภาพผู้เรียน (2) การพัฒนาหลักสูตร (3) การจัดการเรียนการสอน (4) การวัดและประเมินผล การศึกษา (5) ความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง

ภาวะผู้นำทางวิชาการ หมายถึง พฤติกรรม การแสดงออกของผู้อำนวยการโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัว คือ (1) การบริหารงานวิชาการ (2) การพัฒนาวิชาชีพ (3) การนิยามและสื่อสารเป้าหมายของโรงเรียน และ (4) การส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ

การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของผู้อำนวยการโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา โดยวัดได้จากตัวแปรสังเกต ได้ 4 ตัวคือ (1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (2) การ มีส่วนร่วมปฏิบัติการ (3) การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และ (4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ หมายถึง การรวม ตัว ร่วมใจ ร่วมพลัง ร่วมทำและร่วมเรียนรู้ร่วมกันของ ครู ผู้บริหาร และนักการศึกษา บนพื้นฐานวัฒนธรรม ความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร ที่มีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และภารกิจร่วมกัน โดยวัดได้จากองค์ ประกอบที่เป็นตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว คือ (1) การเน้น ที่การเรียนรู้ของผู้เรียน (2) การสร้างวัฒนธรรมความ ร่วมมือ และ (3) การมุ่งเน้นผลที่เกิดขึ้น

การจัดกระบวนการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรม การแสดงออกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของครู โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยวัด ได้จากองค์ประกอบที่เป็นตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว คือ (1) บรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ (2) ผู้เรียนเป็นสำคัญ และ (3) ทักษะกระบวนการคิด

ความผูกพันต่อโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรม การแสดงออกของผู้บริหาร และครู โรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษาที่วัดได้จากองค์ประกอบที่เป็นตัวแปร สังเกตได้ 3 ตัว คือ (1) ความทุ่มเทให้กับงาน (2) การ ยอมรับเป้าหมายของโรงเรียน และ (3) การเป็นสมาชิก ที่ดีของโรงเรียน

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา หมายถึง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่จัดการเรียนการ สอน 3 ระดับ คือ (1) ระดับอนุบาล (2) ระดับประถม ศึกษา และ (3) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อมูลเชิงประจักษ์ หมายถึง ข้อมูลที่ผู้วิจัยได้จาก การเก็บรวบรวมโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัย ต่างๆ ตามความคิดเห็นและการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนและครูผู้สอน ในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยประชากรที่ใช้ ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษ าขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 2,380 คน และ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้อำนวยการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปีการศึกษา 2560 จำนวน 710 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม

G*Power 3 ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลาย ขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษาการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุ ซึ่งเป็น รูปแบบเชิงสถิติที่อธิบายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (causal) แบบเส้นตรง (linear) ระหว่างตัวแปรแฝง ภายนอก คือ ภาวะผู้นำทางวิชาการ และ 2) ตัวแปร แฝงภายใน ได้แก่ การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมชุมชน แห่งการเรียนรู้วิชาการจัดการกระบวนการเรียนรู้ความ ผูกพันต่อโรงเรียน และประสิทธิผลการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบระดับของประสิทธิผลการบริหาร งานวิชาการ และระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพล ต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. ทำให้ทราบเส้นทางอิทธิพลของปัจจัยเชิง สาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารการ บริหาร งานวิชาการ ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. ทำให้ได้สารสนเทศสำหรับใช้เป็นแนวทาง เสนอแนะเพื่อพัฒนาการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน Hoy and Miskel (2008) ให้นิยามประสิทธิผลของ โรงเรียนว่า หมายถึง การที่โรงเรียนสามารถผลิต นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง พัฒนานักเรียน ให้มีเจตคติทางบวก สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพ แวดล้อมทั้งภายในและภายนอก พร้อมทั้งแก้ปัญหา

ต่างๆ ภายในโรงเรียนได้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี ซึ่งเป็นการพิจารณาทั้งระบบ ทั้งนี้ Tiansomjai (2013) สรุปความหมายของประสิทธิผลไว้ว่าเป็นระดับความสามารถในการบรรลุผลเป้าหมายที่กำหนดไว้ หรือการที่บุคคลสามารถปฏิบัติงานได้เสร็จสิ้นและประสบความสำเร็จอย่างดี รู้สึกพอใจในผลสำเร็จของงานนั้น รวมทั้งสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในองค์กรเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์กรอย่างคุ้มค่า และองค์กรสามารถดำเนินการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง

Kyriakides, Creemers, Antoniou, and Demetriou (2010) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรทางการศึกษาในสถานศึกษา โดยการวิเคราะห์อภิมาน (Meta-analysis) โดยวัดประสิทธิผลของการศึกษา 5 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) นโยบายด้านการสอนของโรงเรียน (2) นโยบายด้านการมีส่วนร่วม (3) การร่วมมือรวมพลังและปฏิสัมพันธ์ระหว่างครู (4) ภาวะผู้นำ และ (5) บรรยากาศของโรงเรียนและวัฒนธรรม ส่วน Blau and Presser (2013) ได้ดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางด้านเทคโนโลยีของผู้บริหารที่ช่วยส่งเสริมประสิทธิผลของโรงเรียนผ่านระบบการจัดการข้อมูลของโรงเรียน โดยวัดประสิทธิผลของโรงเรียนด้านวิชาการ จาก 4 ตัวแปรประกอบด้วย (1) ประสิทธิภาพด้านการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน (2) ความสามารถในการปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน (3) การกระจายอำนาจของผู้นำ และ (4) การวางแผนและการกำกับติดตามการนำหลักสูตรลงสู่การปฏิบัติ รวมทั้ง Vadklin (2013) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินงานด้านวิชาการโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกอกใหญ่ สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร โดยกำหนดขอบเขตการวัดประสิทธิผลของงานวิชาการของโรงเรียน ไว้ 5 ตัวแปร ได้แก่ (1) งานบริหารวิชาการ (2) งานพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (3) งานพัฒนากระบวนการ

จัดการเรียนรู้ (4) งานประกันคุณภาพการศึกษา และ (5) งานพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียน สอดคล้องกับ Jittri, Prasan, and Temrat (2014) ที่ได้ศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราชเขต 3 สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ (1) คุณภาพผู้เรียน (2) การพัฒนาหลักสูตร (3) การจัดการเรียนการสอน (4) ความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง และ (5) การวัด และ ประเมินผลการศึกษา

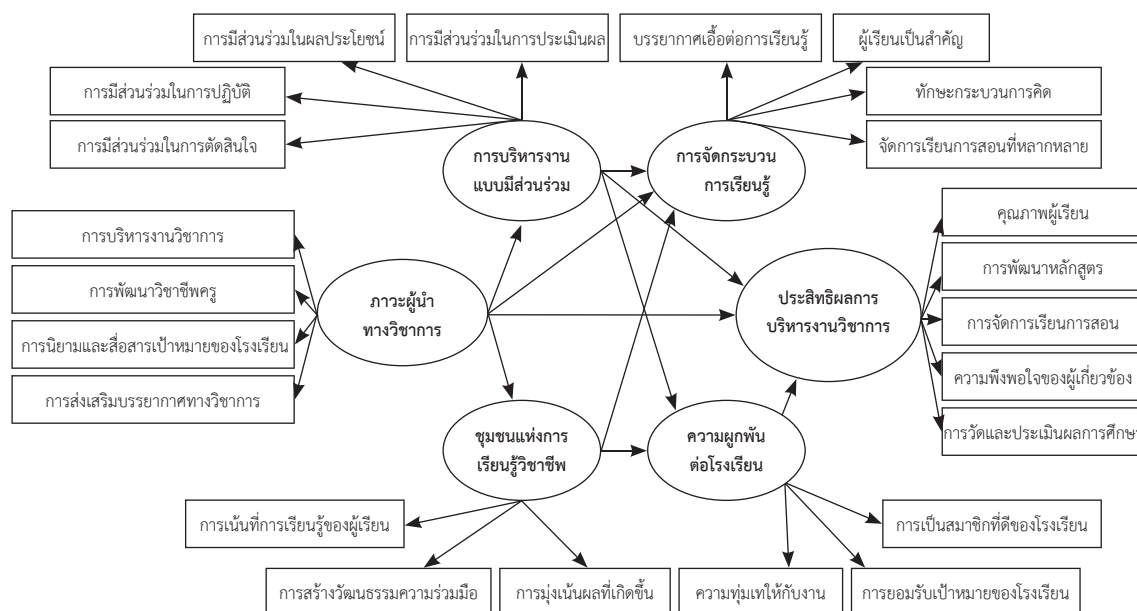
ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน Heneveld (1994) พบว่าปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียนได้แก่บรรยากาศในชั้นเรียนแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูพฤติกรรมการสอนของครูคุณภาพการสอนของครูคุณภาพชีวิตการทำงานของครูเจตคติต่อวิชาชีพครูและคุณลักษณะชีวสังคมของครูสอดคล้องกับ Pressley, Rankin, and Yokoi (1996) ได้รายงานถึงผลการวิจัยพบว่า ความผูกพันของครูมีอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน รวมถึง Nir (2002) กล่าวว่าครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่บริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน แสดงออกให้เห็นถึงความผูกพันต่อความสำเร็จทางวิชาการของผู้เรียนที่เพิ่มขึ้นรวมถึง DuFour (2002) กล่าวว่า การร่วมมือกันทำงานในโรงเรียนเพื่อหาวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุดในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในห้องเรียนที่มุ่งความสำคัญไปที่ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง คือ ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (PLC) โดยความร่วมมือรวมพลังระหว่างครู ผู้บริหาร ผู้ปกครองและนักเรียน สอดคล้องกับ Jessie (2007) กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องตอบสนองความต้องการของโรงเรียนอย่างแท้จริง โดยมีการร่วมมือกันกับผู้ปกครองโดยอาศัยหลักการที่สำคัญ 3 ประการ คือ มุ่งให้เกิดการเรียนรู้ วัฒนธรรมความร่วมมือ และการ

เน้นที่ผลลัพธ์ ซึ่งต้องเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ เป็นวิธีที่ดีที่สุดในการปรับปรุง และพัฒนาการปฏิบัติ ของนักเรียนทั้งนี้ Sakwilaiporn (2010) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับ ประสิทธิภาพของงานวิชาการของสถานศึกษาชั้น พื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 1 พบว่า การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์ กับประสิทธิภาพของงานวิชาการของสถานศึกษาชั้น พื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 1 ทั้งภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับ Pongsriwat (2010) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งที่จะขาดมิได้ ก็คือ จะต้องมีการ “ชุมชนแห่งวิชาชีพ” หรือ Professional Community เกิดขึ้นในโรงเรียน และ Thongsawas (2013) ได้สังเคราะห์การวิจัยเพื่อสังเคราะห์ปัจจัย ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา

พบว่ามีปัจจัยดังนี้บรรยากาศในชั้นเรียนคุณภาพการ สอนของครูภาวะความเป็นผู้นำบรรยากาศโรงเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานศึกษาสอดคล้องกับ Panich (2016) ที่กล่าวว่า หัวใจของการพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนให้ดีขึ้นอยู่ ที่การเรียนรู้ที่ฝังอยู่ในการทำงานของครูและนักการศึกษา โดยเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (PLC) คือ กระบวนการต่อเนื่องที่ครูและนักการศึกษาทำงานร่วมกันในวงจรของการร่วมกันตั้งคำถามและการทำวิจัยเชิง ปฏิบัติการเพื่อบรรลุผลการเรียนรู้ที่ดีขึ้นของนักเรียน

สรุปได้ว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหาร งานวิชาการของโรงเรียน ประกอบด้วย 5 ปัจจัย ดังนี้ (1) ภาวะผู้นำทางวิชาการ (2) การบริหารงานแบบมี ส่วนร่วม (3) ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (4) การจัด กระบวนการเรียนรู้และ (5) ความผูกพันต่อโรงเรียน

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ภาพ 1 โมเดลสมมติฐานปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยาย โอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 2,380 คน ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปีการศึกษา 2560 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม G*Power 3 ทั้งนี้ (Howell as cited in Wiratchai, 2012, pp. 10-18) ได้จำนวน 710 คนที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 แบบสอบถามประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ เป็นแบบสอบถามระดับการรับรู้ความสำเร็จและความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

2.2 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือดำเนินการโดยการศึกษาเอกสาร รายงานการวิจัย เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดตัวแปรในการวิจัย กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปร และกรอบการวัดตัวแปร และสร้างแบบสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ และดำเนินการหาคุณภาพเครื่องมือโดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยหา

ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยาม ศัพท์เชิงปฏิบัติการ (Index of Congruence-IOC) พบทุกข้อมีค่าเท่ากับ 1.00 และนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (try out) เพื่อหาค่าความเที่ยง (reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (alpha coefficient of Cronbach) พบว่ามีค่าระหว่าง 0.937-0.964 และค่าอำนาจจำแนกด้วยวิธี Item Total Correlation มีค่าระหว่าง 0.40-0.90

3. การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการวิจัยทางสังคมศาสตร์ และใช้โปรแกรมลิสเรล 8.52 ในการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลไกของโมเดล และการศึกษาอิทธิพลของปัจจัย แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

3.1 การวิเคราะห์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้วพิจารณาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

3.2 การวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลไกของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ แล้วพิจารณาความสอดคล้องกลไก

3.3 การวิเคราะห์เพื่อศึกษาอิทธิพลทางตรงอิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการตรวจสอบค่าน้ำหนักอิทธิพลหลังการปรับโมเดล จากนั้นจึงนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

4.1 สถิติเบื้องต้นใช้เพื่อบรรยายลักษณะกลุ่มตัวอย่างและสภาพของตัวแปรต่างๆ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้ (1) ความถี่ (frequency) (2) ร้อยละ (percentage) (3) วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และวิเคราะห์ส่วนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of Variation--CV) ค่าความเบ้ (Skewness--SK) และค่าความโด่ง (Kurtosis--KU) (4) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment coefficient--r) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลด้วยตนเอง

4.2 สถิติอ้างอิง ได้แก่

4.2.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ของตัวแปรแฝงทุกตัวในโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis--CFA)

4.2.2 การวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพล (path analysis) โดยการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล (goodness-of fit measures) เพื่อศึกษาภาพรวมของโมเดลว่าสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เพียงใด ผู้วิจัยจึงใช้เกณฑ์ในการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4.2.3 การปรับโมเดล (model adjustment) จะทำการปรับโมเดลบนพื้นฐานของทฤษฎีและงานวิจัยเป็นหลัก โดยมีการดำเนินการ คือ จะตรวจสอบผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ว่ามีความสมเหตุสมผล

หรือไม่ และมีค่าใดแปลกเกินความเป็นจริงหรือไม่ รวมทั้งพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงพหุคูณยกกำลังสอง (Squared Multiple Correlation-- R^2) ให้มีความเหมาะสม และพิจารณาค่าความสอดคล้องรวม (overall fit) ของโมเดลว่า โดยภาพรวมแล้วโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เพียงใด และจะหยุดการปรับโมเดลเมื่อพบว่าค่าสูงสุดของเศษเหลืออยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน (LSR) ต่ำกว่า 2.00 (Wiratchai, 1999)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ระดับของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ และผลการวิเคราะห์ระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และทุกปัจจัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2. ผลการวิเคราะห์โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้โปรแกรมลิซเรล 8.52 พบว่ามีค่า $\chi^2 = 127.90$, $df = 106$, $p = 0.073$, GFI = 0.98, AGFI = 0.96, RMSEA = 0.017, SRMR = 0.017, CN = 745.99 มีค่าสถิติความสอดคล้องกลมกลืนอยู่ในช่วงที่ยอมรับได้ แสดงว่า โมเดลสมมติฐานปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า

3.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เรียงตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลจากมากไปหาน้อยคือ ภาวะผู้นำทางวิชาการ (LED) และการจัดกระบวนการเรียนรู้ (LRN) มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.59 และ 0.58 ตามลำดับ

3.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เรียงตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลจากมากไปหาน้อยคือ ภาวะผู้นำทางวิชาการ (LED) มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยส่งผ่านการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม (PAR) ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (PLC) และการจัดกระบวนการเรียนรู้ (LRN) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 1.93 และชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (PLC) มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยส่งผ่านความผูกพันต่อโรงเรียน (COM) และการจัดกระบวนการเรียนรู้ (LRN) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 1.83

3.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลรวมต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเรียงตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลจากมากไปหาน้อยคือ ภาวะผู้นำทางวิชาการ (LED) และ ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (PLC) มีอิทธิพลรวมต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ใน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 2.52 และ 2.47 ตามลำดับ ส่วนการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม (PAR) การจัดกระบวนการเรียนรู้ (LRN) มีอิทธิพลรวมต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 2.19 และ 0.58 ตามลำดับ

การอภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการและปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.1 ผลการวิเคราะห์ระดับของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และทุกตัวแปรมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ คุณภาพผู้เรียนทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษายังประสบปัญหาด้อยประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นด้านครู อาคารสถานที่ ระบบสารสนเทศ สัญญาณอินเทอร์เน็ต สอดคล้องกับ Atthanark and Uthairat (2016) ศึกษาพบว่า การบริหารวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษายังมีจุดที่ควรพัฒนาหลายประการทั้งด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การประสานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น

1.2 ระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และทุกปัจจัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ Wongwanich (2001) ที่ให้ทัศนะเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ไว้ว่า การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้จะเป็นจริงได้เมื่อครูจัดการเรียนการสอนที่เอื้อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามสภาพที่เป็นจริงและนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง ทั้งนี้สอดคล้องกับ Ponart, Chochai, and Mejang (2014) ศึกษาพบว่า โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาประสบปัญหา ด้านระบบสารสนเทศ และเทคโนโลยีที่เนื่องจากมีจำนวนบุคลากรที่จำกัดทำให้ขาดบุคลากรที่ทำหน้าที่จัดการระบบสารสนเทศโดยตรง ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการจัดการเทคโนโลยีที่ทันสมัย

2. โมเดลความสัมพันธ์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โมเดลสมมติฐานปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า $\chi^2 = 127.90$, $df = 106$, $p = 0.073$, $GFI = 0.98$, $AGFI = 0.96$, $RMSEA = 0.017$, $SRMR = 0.017$, $CN = 745.99$ ซึ่งมีค่าสถิติความสอดคล้องกลมกลืนอยู่ในช่วงที่ยอมรับได้ และตัวแปรทุกตัวในโมเดลร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ร้อยละ 95 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าภาวะผู้นำทางวิชาการการจัดกระบวนการเรียนรู้ ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการร่วมกันส่งอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สอดคล้องกับ Phonburee (2008) ศึกษาพบว่า ปัจจัย

ที่ส่งผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู ประกอบด้วย ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านผู้ปกครองและชุมชน ปัจจัยด้านอาคารสถานที่ ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา และปัจจัยด้านงบประมาณ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Nawasit (2010) ศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จทางวิชาการของผู้เรียนครั้งนี้ความผูกพันของครูการรับรู้ความสามารถของครู และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร

3. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า

3.1 ภาวะผู้นำทางวิชาการ (LED) มีอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารเป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมในโรงเรียน เพื่อการบรรลุเป้าหมายของโรงเรียนจึงต้องมีความรู้ความสามารถและทักษะต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะและความรู้ด้านการศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นหน้าที่สำคัญที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสนใจมากคือ การบริหารการเรียนการสอน แต่บทบาทของผู้บริหารอาจแตกต่างกันกับการเป็นครูที่ดี นั่นก็คือ จะต้องแสดงบทบาทภาวะผู้นำทางการสอนหรือผู้นำทางวิชาการ (Instructional Leadership) (Hoy & Miskel, 2008) สอดคล้องกับ Tatong (2016) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเลย เขต 2 ผลการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา คุณลักษณะความเป็นครูที่ดี และการมีส่วนร่วมของชุมชนร่วมกันส่งผลต่อ

ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 การจัดกระบวนการเรียนรู้ (LRN) มีอิทธิพลทางตรง และอิทธิพลรวมต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งนี้เป็นเพราะกระบวนการเรียนรู้เป็นปัจจัยด้านกระบวนการที่ส่งผลต่อคุณภาพของโรงเรียน ประกอบด้วย การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด และการจัดบรรยากาศการเรียนรู้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน (Chantawanich, 2008) การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Thongsawas (2013) ได้สังเคราะห์การวิจัยเพื่อสังเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษาพบว่าบรรยากาศในชั้นเรียนคุณภาพการสอนของครูภาวะความเป็นผู้นำบรรยากาศโรงเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวก

3.3 ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (PLC) มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ เป็นวิธีที่ดีที่สุดในการปรับปรุง และพัฒนาการปฏิบัติของนักเรียน ซึ่งการจัดการศึกษาต้องตอบสนองความต้องการของ โรงเรียนอย่างแท้จริง โดยมีการร่วมมือกันกับผู้ปกครองโดยอาศัยหลักการที่สำคัญ 3 ประการ คือ มุ่งให้เกิดการเรียนรู้ วัฒนธรรมความร่วมมือ และการเน้นที่ผลลัพธ์ ซึ่งต้องเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (Jessie, 2007) เช่นเดียวกับ

DuFour (2002) ที่กล่าวว่า การร่วมมือกันทำงานในโรงเรียนเพื่อหาวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุดในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในห้องเรียน คือ ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (PLC) โดยความร่วมมือรวมพลังระหว่างครู ผู้บริหาร ผู้ปกครองและนักเรียน นอกจากนี้ Theparee (2014) กล่าวว่า การพัฒนาสมรรถนะเชิงวิชาชีพครูและทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน 3 ทักษะซึ่งเป็นทักษะสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับ Pongsriwat (2010) กล่าวว่า การพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ได้นั้น ปัจจัยที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งที่จะขาดมิได้ก็คือ จะต้องมีการ “ชุมชนแห่งวิชาชีพ หรือ Professional Community เช่นเดียวกับ Laisnitsarekul (2018) กล่าวว่า แนวทางที่มีประสิทธิภาพและส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ตรงตามความต้องการของตัวผู้เรียนเองและต่อสังคม โดยการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (PLC) ให้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารขับเคลื่อนโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และโรงเรียนควรส่งเสริมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนการจัดกระบวนการเรียนรู้ควรเน้นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ เนื่องจากมีอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. ควรให้ความสำคัญกับการปรับปรุงคุณภาพผู้เรียน และปัจจัยการจัดกระบวนการเรียนรู้เนื่องจากพบว่า ทั้งสองปัจจัยนี้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ซึ่งจะเห็นได้ว่าการจัดกระบวนการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับคุณภาพผู้เรียน โดยหากโรงเรียนจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพก็จะส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณภาพสูงขึ้น

การอ้างอิง

- กมล ภูประเสริฐ. (2544). *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: ทิพย์.
- กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550. (2550). *ราชกิจจานุเบกษา*, 124(24 ก), 29-26.
- จิตติพร จิตตรี, อโนทัย ประสาน และสุภาพ เต็มรัตน์. (2557). ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 11(55), 35-44.
- ธีรธรรม พลบุรี. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต*, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). *โมเดลลิสเรล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2555). *วิธีการที่ถูกต้องและทันสมัยในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง*. ค้นเมื่อ 16 มิถุนายน 2560, จาก http://rlc.nrct.go.th/ewt_dl.php?nid=922
- บวรลักษณ์ ศักดิ์วิไลพร. (2553). *ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับประสิทธิผลของงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 1*. วิทยานิพนธ์ สาขาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ปองทิพย์ เทพอารีย์. (2557). *การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุสิตบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542). *ราชกิจจานุเบกษา*, 116(74 ก), 1-23.
- พัทธิพงศ์ พลอาจ, รมัดโซชัย และสำราญ มีแจ้ง. (2557). กลยุทธ์การพัฒนาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 16(1), 24-39.
- พจนารถ วาดกลิ่น. (2556). *ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับการดำเนินงานด้านวิชาการโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกอกใหญ่ สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- มินตรา ลายสินทเสรีกุล. (2561). *กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ความไว้วางใจของคณะครู และคุณภาพของผลลัพธ์ทางการศึกษา*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (2560). *ราชกิจจานุเบกษา*, 134(40 ก), 1-90.
- รัตนภรณ์ ตาต้อง. (2559). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 2*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- วิจารณ์ พานิช. (2559). *บันทึงชีวิตครูสู่ชุมชนการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร: เอส.อาร์. พรินติ้ง แมสโปรดักส์

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). *คู่มือการปฏิบัติงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2544). *การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุลัดดาวัลย์ อัฐนาค และอศุภฤทธิ อุทัยรัตน์. (2559). สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3. *วารสารบริหารการศึกษาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*, 16(1), 265-278.
- สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. (2553). *ผู้นำสถานศึกษากับการสร้างโรงเรียนแห่งการเรียนรู้*. ค้นเมื่อ 2 มิถุนายน 2560, จาก <http://suthep.crru.ac.th>
- สมาน นาวาสีหิ. (2553). *รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จทางวิชาการของผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- สมหมาย เทียนสมใจ. (2556). *รูปแบบการบริหารงานที่มีประสิทธิผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุตาพร ทองสวัสดิ์ และสุจิตรา จรจิตร. (2556). *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา*. ค้นเมื่อ 16 มิถุนายน 2560, จาก http://www.hu.ac.th/conference/erence2013/Proceedings2013/pdf/Book3/Describe2/371_338-348.pdf
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). *ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา*. ค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2560, จาก http://data.bopp-obec.info/emis/area_school.php
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. ค้นเมื่อ 16 มิถุนายน 2560, จาก <http://backoffice.onec.go.th/uploaded/Outstand/2017-EdPlan60-79.pdf>
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2543). *การศึกษาแนวทางการบริหารและจัดการศึกษาของสถานศึกษาในรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- อำรุง จันทวานิช. (2547). *แนวทางการบริหารและการพัฒนาสถานศึกษาสู่โรงเรียนคุณภาพ*. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.

References

- Atthanark, S. & Uthairat, A. (2016). State and problems of academic administration in educational opportunity expansion schools under Ubon Ratchathani Educational Service Area Office 3. *Journal of Lotus Graduate, Ubon Ratchathani Rajabhat University*, 16(1), 265-278. [In Thai]
- Blau, I., & Presser, O. (2013). E-Leadership of school principals: Increasing school effectiveness by a school data management system. *British Journal of Educational Technology*, 44(6), 1000-1011.
- Boonprasert, U. (2000). *A study of the educational administration and management guidelines of Schools in a School Based Management style*. Kurusapa Printing Ladphrao. [In Thai]
- Chantawanich, A. (2008). *Administrative guidelines and development of schools to quality schools*. Prigwhan Graphics. [In Thai]
- Constitution of the Kingdom of Thailand B. E. 2560. *Gazette*, 134 (40A), 1-90. [In Thai]
- Dufour, R. (2002). Time, perspective and priorities. In R. Eaker, R. Dufour, & R. Burnette (Eds), *Getting started: reculturing schools to become professional learning Communities* (pp. 31-56). National Educational Service.
- Heneveld, W. (1994). *Planning and monitoring the quality of primary education in Sub-Saharan Africa*. World Bank, Human Resources and Poverty Division.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2008). *Educational administration: Theory research and practice* (8th ed.). McGraw-Hill.
- Jessie, L. G. (2007). The Elements of a Professional Learning Community: Professional learning communities will change how you and your staff view learning. *Leadership Compass*, 5(2), 1-3.
- Jittri, J., Prasan, A., & Temrat, S. (2014). Effectiveness of academic administration in educational extension schools under Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area Office 3. *Journal of Graduate School, Sakon Nakhon Rajabhat University*, 11(55), 35-44. [In Thai]
- Kyriakides, L., Creemers, B., Antoniou, P., & Demetriou, D. (2010). A synthesis of studies searching for school factors: Implications for theory and research. *British Educational Research Journal*, 36(5), 807-830.
- Laisnitsarekul, M. (2018). *Secondary school management strategy according to the concept of professional learning community faculty trust and the quality of educational outcomes*. Doctoral dissertation in educational administration, Chulalongkorn University. [In Thai]

- Ministerial Regulation on the Establishment of Rules and Procedures for the Decentralization of Educational Administration and Management A.D. (2007). *Gazette*, 124(24 ก), 29-26. [in Thai]
- National Education Act of B. E. 2542. *Gazette*, 116(74A), 1-23. [In Thai]
- Nawasit, S. (2010). *A structural equation model of factors influencing student's academic achievement in school under the office of educational service areas in the northeast*. Doctoral dissertation of doctor of philosophy, Loei Rajabhat University. [in Thai]
- Nir, A. E. (2002). School-based management and its effect on teacher commitment. *International Journal of Leadership in Education*, 5(4), 323-341.
- Office of the Basic Education Commission. (2004). *Basic school board operation manual*. Ministry of Education. [in Thai]
- Office of the Basic Education Commission. (2017). *Information management for educational institutions*. Retrieved June 3, 2016, from http://data.bopp-obec.info/emis/area_school.php [in Thai]
- Office of the Education Council. (2017). *The national education plan, B. E. 2560-2579*. Retrieved June 16, 2017, from <http://backoffice.onec.go.th/uploaded/Outstand/2017-EdPlan60-79.pdf> [in Thai]
- Panich, W. (2016). *Entertainment of teachers lives to the learning community*. S. R. Printing Mass Product. [in Thai]
- Pressley, M., Rankin, J., & Yokoi, L. (1996). A survey of instructional practices of primary teachers nominated as effective in promoting literacy. *The Elementary School Journal*, 96(4), 363-384.
- Ponart, P., Chochai, R., & Mejang, S. (2014). Strategy for opportunity expansion schools development in Kamphaengphet for learning organization. *Journal of Education, Naresuan University*, 16(1), 24-39. [in Thai]
- Phonburee, T. (2008). *Factors affecting academic administration of school administrators under NongBua Lam Phu Primary Educational Service Area Office*. Master's thesis in education, UdonThani Rajabhat University. [in Thai]
- Phuprasert, K. (2001). *Academic Administration in Educational Institutions*. Tips. [in Thai]
- Pongsriwat, S. (2010). *School leaders and the creation of a learning school*. Retrieved June 2, 2017, from <http://suthep.crru.ac.th> [in Thai]
- Sakwilaiporn, B. (2010). *The relationship between the participation management and academic effectiveness of academic in basic education institutions in Saraburi Education Service Area Office 1*. Master's thesis in education. Rajamangala University of Technology Thanyaburi. [in Thai]

- Tatong, R. (2016). *Satisfaction of Teachers in Administrators' Academic in Basic School Under Educational Area Office 2*. Master's thesis in education. Mahamakut Buddhist University. [in Thai]
- Theparee, P. (2014). *A development of professional learning community model for the primary school teachers*. Doctoral dissertation in education, Srinakharinwirot University. [in Thai]
- Thongsawas, S., & Jorajit, S. (2013). *Factors influencing the effectiveness of management education institution*. Retrieved June 16, 2017, from http://www.hu.ac.th/conference/conference2013/Proceedings2013/pdf/Book3/Describe2/371_338-348.pdf [in Thai]
- Tiansomjai, S. (2013). *The model of effectiveness administration of primary educational service area offices*. Doctoral dissertation in doctor of philosophy, Silpakorn University.
- Vadklin, P. (2013). *The relationships between participative management and academic affairs of schools in the Bangkok Yai District Office under department of education Bangkok Metropolitan Administration*. Master's thesis in education. Rajamangala University of Technology Thanyaburi. [in Thai]
- Wiratchai, N. (1999). *LISREL model: Statistical analysis for research*. Chulalongkorn University Press. [In Thai]
- Wiratchai, N. (2012). *Accurate and modern method of determining sample size*. Retrieved June 16, 2017, from http://rlc.nrct.go.th/ewt_dl.php?nid=922 [in Thai]
- Wongwanich, S. (2001). *Classroom action research*. Chulalongkorn University Press. [In Thai]